RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 211.499 van 24 februari 2011
in de zaak A. 179.631/VII-37.583.

In zake : Willy VANDENBROUCKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Opsommer
kantoor houdend te Oudenaarde
Kasteelstraat 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaat Yves Francois
   kantoor houdend te Waregem
   Eertbruggestraat 10
   bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de GEMEENTE STADEN
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaat Wim Rasschaert
   kantoor houdend te Erpe-Mere
   Ten Bos 30
   bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 december 2006, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening van 30 augustus 2006 houdende de goedkeuring van het rooilijn- en onteigeningsplan houdende de fietsdoorsteek Vijverbosstraat-Cockstraat te Staden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 199.725 van 21 januari 2010 worden de debatten heropend, beschikken de partijen over een termijn van 30 dagen om hun opmerkingen bij het auditoraatsverslag schriftelijk te formuleren, en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

De verzoeker heeft een memorie ingediend met opmerkingen bij het auditoraatsverslag.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 februari 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Opsommer, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Yves François, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Wim Rasschaert, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is eigenaar van percelen, "palend aan de Vandendriesscheweg - sentier nr. 28 en chemin nr. 25bis", te Staden.

3.2. Op 27 november 2003 beslist de gemeenteraad van Staden "principieel om de Vandendriessche (sentier nr. 28 en chemin nr. 25bis) gedeeltelijk af te schaffen en te verleggen" en tevens, voor dit traject het rooilijn- en onteigeningsplan voorlopig vast te stellen, ter realisatie van een fietspad.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek dient, onder meer, de verzoeker bezwaar in.

3.4. Op 29 april 2004 beslist de gemeenteraad van Staden de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bezwaren "deels" te aanvaarden, "waardoor de plannen moeten worden aangepast".

3.5. Deze aanpassing van de plannen wordt, bij gemeenteraads-besluit van 5 juli 2004, voorlopig vastgesteld. Tevens wordt "principieel besloten om de fietsdoorsteek tussen de Vijverbosstraat en de Cockstraat te realiseren in samenwerking met de provincie".

3.6. Over die aangepaste plannen wordt een nieuw openbaar onderzoek georganiseerd, tijdens het welke, onder meer, de verzoeker opnieuw bezwaar indient.

3.7. Op 27 januari 2005 bespreekt en weerlegt de gemeenteraad van Staden de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bezwaren en beslist hij het rooilijn- en onteigeningsplan definitief vast te stellen.

3.8. Na advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 15 december 2005 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening op 30 augustus 2006 deze plannen goed en beslist hij dat het algemeen nut de inbezitneming vordert van de innamen op het

onteigeningsplan voor de fietsdoorsteek Vijverbosstraat - Cockstraat van de gemeente Staden.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de verzoeker

4. Als antwoord op het initieel auditoraatsverslag waarin werd besloten tot de onontvankelijkheid van het beroep wegens onbevoegdheid van de Raad van State ingevolge een tussengekomen vonnis van de vrederechter, stelt de verzoeker in zijn aanvullende memorie na het tussenarrest nr. 199.725 van 21 januari 2010 dat de voorliggende onteigening geen onteigening is volgens de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte (hierna: wet van 26/07/'62). Hij verwijst naar de zaken 179.192/VII-37.582 en 179.723/VII-37.584, waarin een vonnis van de vrederechter voorligt waaruit blijkt dat de vrederechter die redenering heeft gevolgd en de vordering tot onteigening onontvankelijk heeft verklaard. Hij wijst er op dat de zaak die tegen hem werd ingeleid voor de vrederechter om een andere reden niet ontvankelijk was en dat de Raad van State "hoegenaamd niet onbevoegd (wordt) omdat de tweede verwerende partij totaal ten onrechte de gerechtelijke procedure startte voor de vrederechter".

Beoordeling

5. Krachtens de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 heeft de vrederechter, wanneer de onteigenaar de vordering tot onteigening bij hem heeft ingeleid, als opdracht de voor de onteigening vereiste besluiten van de onteigenende overheid zowel op hun interne als op hun externe wettigheid te toetsen. Die bevoegdheid van de justitiële rechter sluit de bevoegdheid van de Raad van State uit om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van die handelingen indien dat beroep is ingesteld door de onteigende. Deze bevoegdheidsuitsluiting geldt vanaf de dagvaarding om voor de gewone rechter te

verschijnen en ten aanzien van de personen die tot die procedure toegang hebben. Zij geldt ook voor het beroep tot nietigverklaring dat bij de Raad van State is ingesteld vooraleer de zaak bij de vrederechter aanhangig werd gemaakt.

De Raad van State herneemt zijn initiële bevoegdheid om uitspraak te doen over het ingestelde beroep niet nadat de justitiële rechter uitspraak heeft gedaan over de vordering tot onteigening. Het komt immers aan de Raad van State niet toe het vonnis van de vrederechter te beoordelen. Die situatie houdt geen aantasting in van de rechtsbescherming van de onteigende. Als er op grond van de "gewone" onteigeningsprocedure opnieuw een vordering zou worden ingesteld voor de burgerlijke rechtbank ter uitvoering van het onteigeningsbesluit kan de onteigende zijn rechten en bezwaren ten volle voor de justitiële rechter laten gelden.

De Raad van State is te dezen enkel bevoegd om kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring dat is gericht tegen de goedkeuring van het rooilijnplan.

V. Ontvankelijkheid

6. De eerste verwerende partij stelt dat het beroep laattijdig is ingesteld, vermits het bestreden besluit enerzijds, al op 28 september 2006 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd en vanaf 13 oktober 2006 ter inzage lag op het gemeentehuis, en het verzoekschrift anderzijds, dateert van 20 december 2006.

Beoordeling

7. Het bestreden besluit wijzigt op een rechtstreekse wijze de individuele rechtstoestand van de verzoeker, en moest dan ook aan hem worden ter kennis gebracht. De beroepstermijn gaat in bij de kennisgeving, en niet op het ogenblik van de publicatie bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad of bij het ter inzage leggen op het gemeentehuis, waarvan de verwerende partij overigens geen bewijs voorlegt. Aangezien het bestreden besluit met een aangetekende brief van

23 oktober 2006 aan de verzoeker werd ter kennis gebracht en het annulatieberoep werd ingesteld op 21 december 2006, is het tijdig.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van de middelen

Eerste, tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

8.1. De verzoeker voert als eerste middel de schending aan van artikel 1 van de wet van 26 juli 1962, "gekoppeld aan een schending van de materiële motiveringsplicht".

8.2. Als tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de formele motiveringsplicht "zoals vastgelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

8.3. In het derde middel roept de verzoeker de schending in "van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het redelijkheidsbeginsel onder de vorm van het proportionaliteitsbeginsel, doordat het bestreden besluit buiten alle verhouding opteert voor de maatregel van de onteigening".

Beoordeling

9. Het eerste, het tweede en het derde middel worden louter betrokken op de bestreden beslissing in zoverre daarin het onteigeningsplan van de fietsdoorsteek Vijverbosstraat-Cockstraat wordt goedgekeurd.

Zoals hiervoor werd vastgesteld heeft de Raad van State geen rechtsmacht ten aanzien van de bestreden beslissing in zoverre zij betrekking heeft op de goedkeuring van het onteigeningsplan.

Het eerste, tweede en derde middel zijn niet ontvankelijk.

Vierde middel

Standpunt van de partijen

10. De verzoeker roept als vierde middel de schending in van artikel 28 van de wet van 10 april 1841, zoals vervangen door artikel 2 van de wet van 20 mei 1863. Hij voert in essentie aan dat de voorgeschreven procedure van de wet op de buurtwegen niet werd gevolgd, aangezien de bestreden beslissing een rooilijnplan goedkeurt dat door de gemeenteraad van Staden is vastgesteld, terwijl de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen bevoegd was om te beslissen over de gedeeltelijke afschaffing of verlegging van een voetweg. Volgens de verzoeker gaf de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen slechts een advies.

Beoordeling

11. De bestreden beslissing behelst niet de gedeeltelijke afschaffing of wijziging van een buurtweg, maar wel de goedkeuring van een rooilijnplan. In de aanhef van de bestreden beslissing wordt enkel overwogen dat de buurtweg nr. 25bis en de voetweg nr. 28 gedeeltelijk afgeschaft en verlegd dienen te worden.

Dit betekent echter niet dat de bestreden beslissing zelf betrekking heeft op het gedeeltelijk afschaffen en verleggen van de buurtweg.

In tegenstelling met wat de verzoeker in zijn laatste memorie stelt, volgt uit artikel 28bis van de wet van 10 april 1841, volgens hetwelk een buurtweg slechts na de goedkeuring door de Koning van een algemeen "rooiingsplan" mag worden aangelegd of rechtgetrokken, nadat de bestendige deputatie is gehoord, niet dat de procedure tot het opmaken van een rooilijnplan en

de procedure tot het gedeeltelijk afschaffen en verleggen van een buurtweg gelijktijdig zouden moeten worden gevolgd.

Het vierde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Luc Hellin**